

Lykkeliten.

1. Da Lykkeliten kom til verden,
var alle himlens stjerner tendt
De blinket: "Lykke til på ferden"
som til en gammel, god bekjent.
Og sommernatten var så stille
men både trær og blomster små,
de stod og hvisket om den lille,
som i sin lyse vugge lå

2. Han har så sterke, faste never
og slike silkeblöte kind
og i en silkeseng han lever
der har han også ranglen sin
Det er hans verden nå så lenge
det aller förste år han har
og han vil ingen större trenge
för han det förste skrittet tar

3. Slik kom da lille Lykkeliten
til ett av verdens minste land
og skjönt han var 'ke store biten,
så var han dog en liten mann
Han hadde mörke brune öyne,
og håret var så sort som kull
Han lå og skrek det förste dögnet
men han har store smilehull

4. Till livets ære skjer et under
i alle land hver dag, som går,
ja i et hvert av de sekunder
som menskehettens klokker slår
Men ingen vet og ingen kjenner
den vei ditt lille barn skal gå
og ingen vet, hva skjebnen sender
av lyse dager og av grå

5. Men Lykkeliten kom till verden
og da var alle stjerner tendt,
det lovet godt for fremtidsferden,
det var et tegn av skjebnen sendt
Og sommernatten var så stille
men både troer og blomster små,
de stod og hvisket om den lille,
som i sin lyse vugge lå

*/Norsk visa med text och melodi av "Lyktemanden",
Frimann Clasen, född 1894./*